

Financiële kopzorgen bij VUAS?

Het ontstaan van het internet

Nationale Maatschappij der Belgische Stakingsbeweging?

Antwerpen

- 08 **NMBS**
Stakingsellende
- 16 **Straatmuzikant niet zonder A**
Centerfold

Onderwijs

- 04 **Financiële openheid**
VUAS speelt open kaart
- 07 **Kort**
Over onderwijs
- 14 **Copyright: Universitas**
Stadscampus dunder?
- 22 **Eigen gelijk eerst**
VABB
- 32 **StudStad**
Cantus

Financiële openheid bij VUAS

dwars sprak met de oude(re) mannen die VUAS hebben geleid, en de jonge(re) vrouwen die dit nu doen. Over veel geld, decadente etentjes en zwiijplichten.

NMBS

Voor die armen van geest die niet het geluk hebben om in 't Stad te wonen, vervult de NMBS de rol van Mozes aan de Rode Zee. Maar wat als Mozes zich onheus bejegend voelt? Dan zoeken we zelf onze weg door het water. Samen met *dwars*, dat spreekt.

Inhoud

dwars 56

Cultuur

- 10 **Cultuuragenda**
Waarheen in december?
- 11 **MySpace levert weer op**
Vooruit, mars met Customs
- 26 **Songs on the Mahabharata**
Visuele oorlog van De Spiegel
- 30 **Woord & Beeld**
Puzzel
- 31 **Research Monthly**
Het mopje van de maand
- 31 ***dwars* luistert naar ...**
De soundtrack van dit nummer

Maatschappij

- 03 **Editoriaal**
Nuance
- 18 **Dossier internet**
Deel 1: Ontstaan
- 24 **Geen taal = geen kansen**
Iedereen Nederlandstalig?
- 29 **Who needs Batman?**
Café The Joker

Het ontstaan van het internet

Een leven zonder internet is als, wel, als een leven zonder internet, want waarmee valt dit glorieuze netwerk, met haar decadente oceanen van seks en geweld, en foto's van schattige dieren, en Wikipedia, waarmee valt het anders te vergelijken?

Songs on the Mahabharata

Een religie die een olifant met meerdere armen als god aanbidt, moet wel goede literatuur voortbrengen. Dat dacht theater De Spiegel blijkbaar ook, waarop ze de ongeveer 90.000 verzen in een toneelstuk met rockmuziek goten. *Qué?* Dat dacht *dwars* ook.

Bij het zoeken naar respondenten voor Eigen gelijk eerst (p.20) – waarbij twee mensen tegengestelde standpunten innemen over een onderwerp – kreeg ik van beide zijden de vraag of ze echt volledig pro, dan wel contra moesten zijn. Als rechtgeaarde academicus in spe kon ik moeilijk anders dan zeggen dat genuanceerde standpunten altijd op prijs worden gesteld, zelfs bij dit soort korte stukjes. Dit heeft wel als nadeel dat u, de lezer, zelf uw conclusies zal moeten trekken, en niet zonder meer een winnaar kan aanduiden die u blindelings kan volgen. U mag dit ook een voordeel vinden, dat wordt zeker geapprecieerd.

Maar het werkt anders wel, ongenueerde standpunten proclameren. Dat bewees Yves Leterme nog met zijn 800.000 voorkeursstemmen voor ‘Goed bestuur’, hoewel ‘werkt’ hier niet te ruim gedefinieerd mag worden, dat hebben we aan den lijve mogen ondervinden. Dit blind achterna hollen van holle slogans lijkt in het niets te vallen als we naar de andere kant van de oceaan kijken, waar VS-president Obama (ook wel een fan van

slogans, toegegeven) vergeleken wordt met Hitler en Stalin, wat me een beetje doet overgeven in mijn mond. Maar hoewel dit ons (hopelijk) absurd in de oren klinkt, is het niets meer dan een uitvergroete versie van hoe onze voormalige premier verkozen raakte: lege woorden en primaire gevoelens.

Nu Herman Van Rompuy de eerste president van Europa wordt (geef toe, het maakt je toch een beetje trots), ziet Leterme zich al terug als eerste minister. Zonder ongenueerd te willen zijn, lijkt dit mij een zeer slecht idee. Of is de man plots een bekwaam politicus geworden? Niet onmogelijk, maar ook niet zo waarschijnlijk dat we dit ‘een weloverwogen risico’ kunnen noemen. Helaas is het, op het moment dat dit nummer verschijnt, waarschijnlijk al te laat en hangen we er opnieuw aan. *Oy vey...* De man is verre van de baarlijke duivel, maar er ligt niettemin een spreekwoord op het puntje van mijn tong, iets met ezels en stenen. En niemand wil voor een ezel doorgaan.

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Dit nummer werd afgesloten op 24/11/2009. Oplage 3.000 exemplaren. V.U.: Folker Debusscher, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Folker Debusscher **Adjunct-hoofdredacteur** Sarah Schrauwen **Redactiesecretaris** Tom Vingerhoets

Eindredactie Floris Geerts (verantwoordelijke), Frie Vandemeulebroucke, Kim Overlaet
Redactie Amber Daniëls, Tijl De Bock, Jonathan Debeer, Yannick Dekeukelaere, Daan Hafkamp, Hannelore De porte, Anne Hammers, Celien Joppen, Lieselotte Joppen, Benjamin Theys, Ariadne Van den Broeck, Dennis van den Buijs, Esther van der Schoot, Cedric Voets

Fotografie Jonathan Debeer (verantwoordelijke), Tijl De Bock, Laura Meyvis, Jente Ottenburghs, Sarah Schrauwen, Benjamin Theys **ICT** Tom Vingerhoets **Vormgeving** Sarah Schrauwen **PR** Celien Joppen, Tom Vingerhoets **Cartoon** JangoJim **Drukkerij** Favorit

E-mail contact @dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: dwars - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, kot 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Financiële OPENHEID bij VUAS

TEKST: FLORIS GEERTS & DAAN HAFKAMP • FOTO'S: JONATHAN DEBEER

ASK-Stuwer en Unifac leggen eindelijk de boekhouding bloot

Studentenverenigingen vroegen er al jaren om, maar kregen steeds een *njet* als antwoord. ASK-Stuwer en Unifac maken nu een bocht van 180 graden door de VUAS-boekhoudingen niet meer te verbergen. Delphine Draelants en Annelies De Corte beloven vanaf december alles op tafel de leggen. De omerta die jarenlang standhield, wordt doorbroken. VUAS trekt dus voortaan de kaart van de openheid. Onze redactie deed onderzoek en kreeg de primeur.

Er zou ruzie zijn tussen ASK-Stuwer en Unifac omtrent de verdeling van de subsidies die ze krijgen van de Universiteit Antwerpen. Een smeugig artikel leek in de maak, maar VUAS ontkende in alle toonaarden dat er intern een verzuurde relatie zou zijn. Zowel ASK-Stuwer als Unifac werkten graag mee aan dit artikel. Ze maakten zelfs gebruik van de situatie om het één en ander uit te leggen. Beide koepels willen immers verlost zijn van de indianenverhalen die de ronde doen over de zogenaamde malafide wijze waarop hun subsidiebeleid gevoerd wordt. “De geruchten die de ronde doen, over onze ‘slechte’ beste-

ding van het geld van de subsidies, zijn niet waar”, maakt Unifacvoorzitter Annelies De Corte meteen duidelijk.

90.000 EURO IS GEEN JACKPOT

De Sociale Raad geeft de beide overkoepelende studentenorganen, ASK-Stuwer en Unifac, een bedrag van 90.000 euro. Dit bedrag moeten zij dan onderling zien te verdelen. 90.000 euro lijkt een immens bedrag, maar als je de kosten van de Unifac Post en de UA Snelkrant bekijkt, heb je al meteen dat hele bedrag gehalveerd. “Twee derde van ons budget gaat naar de druk van de Unifac Post”, benadrukt Annelies De Corte. Uiteraard krijgen studentenverenigingen die door de Kringraad erkend zijn, ook nog eens een deel van de koek.

De activiteiten die de koepelorganisaties zelf organiseren worden daar niet mee betaald, daarvoor zoeken ze immers sponsors. “Het is een misverstand dat het voor ons gemakkelijk is om onze eigen activiteiten te draaien, dat is niet waar. Om *break even* of winst te draaien gebruiken wij het geld van sponsors”, zegt De Corte. “Wij lossen

VUAS (Verenigde UA-Studenten) is het overkoepelende studentenorgaan van de Universiteit Antwerpen en omvat beide overkoepelende studentenverenigingen: Unifac voor de Stadscampus en ASK-Stuwer aan de buitencampusen. Samen met de studentenraad is VUAS de belangrijkste spreekbuis van de Antwerpse universiteitsstudent naar de buitenwereld toe. VUAS verdelen de subsidies die de Universiteit Antwerpen voorziet voor studentenverenigingen, wat ook meteen hun belangrijkste taak is. Het overige deel van die 90.000 euro subsidies wordt gebruikt om de UA Snelkrant en de Unifac Post te betalen, campusoverkoepelende activiteiten te bekostigen en lopende kosten af te handelen.

De erkende verenigingen, die subsidies van de UA ontvangen, vormen samen per campus de Kringraad. Hierin wordt de algemene, dagelijkse werking op de campus van de studentenverenigingen bepaald. De leden zijn de faculteits, regionale en andere clubs.

onze kosten op met onze winstgevende activiteiten, verder hebben we ook PR-sponsoring van externe bedrijven”, gaat ze verder.

ASK-Stuwer gaf in het jaar 2007-2008 niet minder dan 81.812,67 euro uit aan totale kosten. Dit toont aan dat het huidige bedrag aan subsidies geen overdreven luxe is. Volgens alle betrokkenen is het dus verre van een jackpot die ze ieder jaar binnenhalen.

De verdeling is de volgende: 52.954 euro voor Unifac, 36.046 euro voor ASK-Stuwer. Het overige deel van het bedrag gaat naar de werking van VUAS. Omdat de Stadscampus nu eenmaal meer studenten heeft dan Drie Eiken, Groenborger en Middelheim samen, is het niet meer dan logisch dat Unifac het grootste deel van het totale budget opstrijkt. De exacte verdeling van dat op het eerste gezicht enorme bedrag, verschilt van jaar tot jaar. Jaarlijks zitten Unifac en ASK-Stuwer rond de tafel om de verdeling te bespreken.

RUZIE BINNEN VUAS?

Rond die verdeling bestond dit jaar dus toch enige comotie. Volgens ingewijden was de relatie op z'n minst bekoeld te noemen. “Laten we zeggen dat die besprekingen over de verdeling van die subsidies steeds een werk van lange adem zijn,” zegt voormalig praeses van ASK-Stuwer Peter Hellinckx, “maar ruzie is er zeker niet.”

Het grote probleem binnen VUAS is dat het huidige bedrag ervoor zorgt dat het steeds krappere wordt om dezelfde kwaliteit van voorgaande jaren te leveren. Het is een feit dat die subsidie niet geïndexeerd is, dus moeten zij het al vijf jaar met hetzelfde bedrag stellen, terwijl de

“
Van geheimhouding is zeker
geen sprake
”

prijzen stijgen. Omdat alles duurder wordt en de uitgaven van beide koepels maar blijven stijgen, is het moeilijker werken. De student verwacht alleen maar grotere dingen.

“Unifac heeft het nu ook wat moeilijker na de financiële kater van Calamartes”, zegt Hellinckx. “Eigenlijk zou het geld van dat festival niet uit ons budget hoeven te komen, maar wel uit dat van de cultuurdienst”, voegt hij er meteen aan toe. Binnen Unifac geven ze ook toe dat Calamartes een zware kost is, maar het is wel één van de beste projecten binnen de Kringraad van de Stadscampus. Daarom wil Unifac graag extra inspanningen leveren om zulke activiteiten te bekostigen.

Delphine Draelants, praeses van ASK-Stuwer, en Annelies De Corte, voorzitter van Unifac, ontkennen dat er ruzie geweest is of zou zijn. De besprekingen van die subsidies zijn nog steeds bezig, en beide dames beloven snel een uitkomst te vinden.

OMERTA DOORBROKEN

Jarenlang hebben studentenverenigingen tevergeefs gevraagd om de boekhoudingen van VUAS op tafel te leg-

gen. De vorige generaties repten echter met geen woord over de interne keuken. Niemand had volgens hen zaken met hoe zij de subsidies beheerden. Dit gebrek aan mogelijkheid tot controle van de subsidies heeft ervoor gezorgd dat er nu heel wat indianenverhalen de ronde doen over exuberante uitgaven in dure restaurants, brasseries, gesjoemel en wat nog meer.

Draelants en De Corte verdedigen zich: “Van geheimhouding is zeker geen sprake.” Eén jaar eerder klonk het nog

Delphine Draelants, praeses van ASK-Stuwer

anders, toen Justine Wauters, huidig vice-voorzitter van Unifac, aan een praeses verklaarde dat studentenverenigingen geen zaken hadden met het financiële reilen en zeilen van Unifac. Deze verandering kan alleen maar positief genoemd worden.

Checks and balances zijn wel een onderdeel van de democratie. Als clubs van onder uit al geen controle mogen uitvoeren, dan zou er sprake kunnen zijn van een vertrouwensbreuk.

Vorig jaar kwam er dus een kentering in het stilzwijgen. De voorzitter van Unifac toen, Maarten Vanderhenst,

heeft nooit gezwegen over de verdeling binnen VUAS. “De praesessen van de clubs konden steeds bij mij terecht als ze meer informatie wilden over ons budget. Op die manier konden wij ook uitleggen dat er bijvoorbeeld geen budget voorhanden was om lokalen voor de faculteitsclubs te bekostigen.” Dat vorige generaties binnen Unifac hem dit kwalijk hebben genomen, wil Vanderhenst niet gezegd hebben. Dat hij zelf praeses van een studentenvereniging (Klio, departementsclub Geschiedenis) is geweest, zal uiteraard ook iets te maken hebben met de doorbraak naar transparantie.

Ook aan de andere kant van de ring was er een U-bocht richting openheid. Op één van de Kringraadvergaderingen aan de buitencampus heeft ASK-Stuwervoorzitter Delphine Draelants uitgelegd hoe de vork in de financiële steel zit. Zodoende kon (of kan) Unifac niet anders dan hetzelfde te doen aan de Stadscampus. “De bedragen worden tijdens de subsidieverdeling uitgelegd,” vertelt De Corte, “maar dat wordt meestal mondeling gedaan. Als je dat schriftelijk afdruckt, blijft dat jaren liggen.”

RODELS OVER DECADENTE ETENTJES

De twee dames aan het hoofd van de studentenkoepels zijn het er dus roerend over eens dat openheid de beste koers is. De indianenverhalen, die vergelijkbaar zijn met de VISA-affaire (rond de Antwerpse gemeenteraad in 2003), willen ze voor eens en voor altijd de wereld uit helpen. “Wij werken immers keihard en krijgen alleen maar gezeur over fictieve, decadente avondjes te horen. Probeer dan maar eens gemotiveerd te blijven”, laat iemand binnen Unifac nog weten.

Als de huidige besprekingen over de subsidies achter de

“ Peter Hellinckx:
Unifac heeft het nu ook wat
moeilijker na de financiële kater
van Calamartes ”

rug zijn, zullen de overkoepelende studentenorganen op de Kringraadvergaderingen graag meer uitleg geven over de exacte verdeling. Er is zelfs meer: iedereen die wil, kan bij de Sociale Raad die subsidieverdeling volgens VUAS opvragen. Op die manier willen ze duidelijk maken dat er naar behoren met die subsidies wordt omgesprongen. De verhalen dat ze bijvoorbeeld iedere maand op restaurant gaan of decadente feestjes houden en dat allemaal met geld van de universiteit, moeten tot het verleden behoren. Er wordt volgens De Corte en Draelants zeker niet gesjoemeld met dat bedrag. Volgens de Unifacvoorzitter kan dit zelfs niet, want jaarlijks moet er verantwoording gegeven worden voor hun besteding van de subsidies. “Vage posten zoals ‘eten’ of ‘drinken’ worden niet toegestaan.”

Ook de voormalige voorzitter van Unifac, Maarten Vanderhenst, is blij met de transparantie: “Als je niets te verbergen hebt, kan je maar best open kaart spelen. Dat heb ik altijd al gezegd. Het kan alleen maar beter zijn voor het imago van Unifac en ASK-Stuwer.” ■

VUB maakt longweefsel uit stamcellen

Wetenschappers van de VUB zijn er, als allereerste, in geslaagd om embryonale stamcellen om te zetten in longepitheelcellen. "Dat is de exacte mix van cellen die in de longen voorkomen. Wetenschappers waren er eerder al in geslaagd afzonderlijke longcellen te ontwikkelen, maar het is de eerste keer dat een team de volledige mix kan maken", zegt doctoraatsstudente Lindsey Van Haute. In de toekomst kan de ontwikkeling van gezonde longweefselcellen een alternatief bieden voor ingrepen, zoals longtransplantaties.

Studenten boycotten eigen restaurant

De studenten op de campus Kantienberg van de Gentse Arteveldehogeschool riepen iedereen op om niet in het studentenrestaurant te eten. "De prijzen liggen hoger dan in andere studentenrestaurants, er is geen gratis water, je moet lang aanschuiven, en vaak is het eten op voor iedereen heeft gegeten", klinkt het bij hen. De hogeschool erkent de problemen, maar noemt ze 'groeipijsen'. De docente Public Relations had haar studenten aangeraden om hun ongenoegen duidelijk te communiceren. Daarom riepen de studenten via de sociale netwerksite Facebook op tot een boycot.

kort over onderwijs

Antwerpse Associatie gaat maritiem

In de faculteiten Rechten en Toegepaste Economische Wetenschappen kunnen studenten specifieke vakken in zee- en transportrecht volgen. "Maar deze gespecialiseerde cursussen behoren niet tot de kerntaken van die faculteiten", legt vicerector Johan Meeusen uit. De faculteiten zullen, samen met het ITMMA (Institute of Transport and Maritime Management Antwerp) en de Hogere Zeevaartschool de krachten bundelen om een gemeenschappelijk kenniscentrum op te richten, voor onderzoek en dienstverlening, en misschien zelfs een Engelstalige master.

uit de pers gepluikt

Windturbines UGent draaien op volle toeren

Dik zes jaar na de eerste plannen zijn de windturbines van de Universiteit Gent in Melle klaar. De drie windturbines, die de Universiteit Gent en SPE-Luminus er samen hebben opgetrokken, op de terreinen van UGent produceren samen jaarlijks dertien miljoen kilowattuur, wat goed is voor twintig procent van het totale energieverbruik van de UGent. Daardoor wordt goed 300.000 euro bespaard en zal er zo'n tien procent minder CO₂-uitstoot zijn. Misschien kan de 'universiteit aan de stroom' wat waterkrachtcentrales neerpoten?

Belgische studenten zijn beste diplomaten

De Belgische delegatie heeft in Oxford de Europese 'Model of United Nations' wedstrijd voor de tweede maal op rij gewonnen en verdedigt (!) straks in Taiwan de wereldtitel. 'Model of United Nations' is een simulatie van de Verenigde Naties, waar

bij studenten landen krijgen toegewezen en deze zo goed mogelijk moeten vertegenwoordigen in debatten en onderhandelingen. De Belgische afdeling werd in 2006 opgericht en telt inmiddels 30 leden, uit verschillende studierichtingen en universiteiten.

NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE STAKINGSBEWEGING?

TEKST: AMBER DANIELS

Op donderdag 5 november was het weer zover: algemene treinstaking in heel ons land. Even dreigden de vakbonden ermee om elke donderdag te staken tot april. Dankzij nieuwe sociale gesprekken zijn de gemoederen bedaard en ziet het er voorlopig niet naar uit dat er in de nabije toekomst nog gestaakt zal worden. Desalniettemin besteedt *dwars* graag wat aandacht aan de pendelende student (en professor).

De staking van 5 november werd georganiseerd door de twee grootste spoorwegvakbonden: de socialistische vakbond ACOD en het christelijke ACV-Transcom, die geen grote fan blijken te zijn van het idee om B-Cargo Operations af te splitsen. Dit is “de historische spooroperator voor het goederenvervoer” volgens de officiële website van de organisatie. Met andere woorden: B-Cargo zorgt in België voor het goederenvervoer per trein. Een oplettende pendelaar zou zich terloops kunnen afvragen waarom het personenvervoer dan ook plat moet; de solidariteit kent blijkbaar geen grenzen bij de spoorwegvakbonden.

Nochtans waren de stakers minder tolerant voor collega's die wel aan de slag wilden gaan. Sommige machinisten werden door een staker of vijf 'overtuigd' om hun locomotief te verlaten en hardnekkige machinisten kregen een rode vlag te zien op hun spoor, het teken voor groot gevaar. Het zal te druk geweest zijn op het spoorwegnet. En op een stakingsdag rijdt er best geen enkele trein uit, aldus een enthousiaste staker. “Dat is beter voor de reizigers,

want anders staat de trein morgen misschien niet op de juiste plaats.” Bij gebrek aan reizigers in de buurt kon de man in kwestie natuurlijk niet vragen wat zij er nu eigenlijk van vonden.

DE CREATIVITEIT VAN DE FORENS

Pendelaars moeten tijdens zo'n staking een beroep doen op hun creativiteit om oplossingen te bedenken voor hun vervoersprobleem. De meest voor de hand liggende oplossing is het gebruik van de immer trouwe vierwieler. Helaas heeft niet elke student (of professor) een rijbewijs, auto en/of chauffeur ter beschikking. Ander openbaar vervoer kan dan soelaas bieden, hoewel dat natuurlijk ook niet optimaal is voor de ervaren treinreizigers. Alle wegen leiden naar Antwerpen, maar nog niet alle bussen hebben deze wegen gevonden. Voor mensen uit mijn regio betekent dit een reistijd van ongeveer anderhalf uur. Dat is heel wat minder tijd om te soezen, als je bedenkt dat de trein er 20 à 35 minuten over doet. En het is algemeen geweten dat treinreizigers enkel bij de hoogste nood in een bus kruipen (en omgekeerd), dus andere oplossingen zijn onontbeerlijk.

GELUK EN SPORTIEF GEDRAG

Wie geluk heeft, kent een aantal kotstudenten (één is zelfs al voldoende) die tevens zo vriendelijk zijn een deel van hun kot voor één of twee nachten uit te lenen aan een pendelaar. Zoals elke oplossing, kent ook deze echter haar nadelen. Kotstudenten hebben zelden een bed te veel, dus het is mogelijk dat je de nacht op een oncomfortabel

matje moet doorbrengen. Een matje dat je, samen met je slaapzak, op een zo aangenaam mogelijke manier op dat kot moet krijgen. Compact inpakken, het is niet iedereen gegeven.

Wie enigszins sportief ingesteld is, kan er een gezellige fietstocht van maken. Deze oplossing heeft het grote voordeel dat ze gezonder is dan alle andere. Voor je hieraan begint, kan je een afweging maken tussen de voor- en nadelen van het naar de les gaan. Als de voordelen niet opvallend talrijk blijken te zijn, is het waarschijnlijk niet de moeite stijve ledematen te riskeren. Indien het wel de moeite is: vertrek op tijd.

VOOR AVONTURIERS

Sommige mensen nemen geen genoegen met voor de hand liggende oplossingen, of hebben graag een verhaal klaar tegen dat ze bij hun vrienden zijn. Gelukkig voor hen kan het ook avontuurlijker. Liften is bijvoorbeeld een handige oplossing, vooral bij mooi weer. Het avontuurlijke aan deze oplossing is dat je nooit weet of je wel in Antwerpen zal geraken. En als het lukt, is het mogelijk dat je er pas bent nadat de les is afgelopen.

Voor wie naast avontuurlijk ook sportief ingesteld is en fietsen voor watjes vindt, is er nog één oplossing: de step of het skateboard. Intensieve inspanning verzekerd en tevens een verhaal om later aan de kleinkinderen te vertellen.

Maar avontuurlijk ingesteld of niet, een treinreiziger zit het liefst op de trein. Eén die bij voorkeur op tijd en zonder mankementen in het juiste station arriveert. ■

ENKELE ALTERNATIEVEN:

December 2009

door Anne Hammers

Het is december. Na ruim twee stormachtige maanden is er eindelijk land in zicht en lijkt je leven in een iets rustiger vaarwater terecht te komen. Het studentenleven wordt overboord gegooid en de koers wordt radicaal gewijzigd. Dankzij de C van cultuur hou jij het hoofd deze maand gelukkig nog boven water. *dwars* klom in het kraaiennest en ging op zoek naar de beste en meest culturele plaatsen in Antwerpen.

METROPOLIS (1/12) • Ladies @ The Movies

• Metropolis organiseert iedere eerste dinsdag van de maand een echte *ladiesnight*. Een melige avond met film, entertainment en een goedgevulde *goodiebag*. Deze maand staat de avant-première van 'Dossier K' op het programma, een Vlaamse actiethriller over de Albanese maffia in Antwerpen. Nu niet direct een vrouwenfilm, maar je hebt hem in ieder geval eerder gezien dan je vriendje.

FAKKELTHEATER (3/12 t.e.m. 19/12) •

'Wie slaapt waar?' • Een echte romantische kerstkomedie van Loge10 theaterproducties met onder andere Frans Maas en An Vanderstighelen. Wanneer vrijgezel Harry plots bezoek krijgt van zijn wulpse, jeugdige en hoogzwangere bovenbuurvrouw, dient zich een cruciale vraag aan: "Wie slaapt er vanavond op de bank?"

PETROL (5/12) • Absynthe Minded, Landfill,

Discobar A Moeder e.a. • Petrol speelt voor Sint en trakteert je op een avond vol met goede bands en dj's. De dromerige en ontspannende muziek van de mannen van Absynthe Minded en Landfill, afgewisseld met de vrolijke en exotische beats van Discobar A Moeder en Nils Holgerffun om door te gaan tot in de vroege uurtjes.

STUDENTENRESTO 'DEN EIK', CDE (8/12)

• Thomas Smith • In het kader van Campus Cultuur staat er voor de laatste maal een culturlunch op het programma. Deze maand zal de stand-upcomedian Thomas Smith jouw brochettes en boterhammetjes beter doen smaken.

DE BOURLA (9/12 t.e.m. 19/12) • 'Titus Andronicus' door Olympique Dramatique •

"Welkom in de hel." Met deze woorden verwelkomen de mannen en vrouwen van dit inmiddels beruchte theatergezelschap hun toeschouwers. De bewerking van veruit het meest gruwelijke stuk dat Shakespeare ooit schreef belooft dan ook veel bloederige tafereelen, weliswaar voorzien van een komische ondertoon.

HET ZUIDERPERSHUIS (13/12) • Het filo-

sofisch salon • Samen met Villanella organiseerde het Zuiderpershuis reeds een aantal filosofische salons waarin filosofen, kunstenaars en publiek verweekeld raakten in boeiende discussies over de zogenaamde 'hete hangijzers'. Bij deze laatste editie zal het gaan over de moderne Babylonische spraakverwarring waar Antwerpen, als stad van 172 nationaliteiten (!), in dreigt te vervallen.

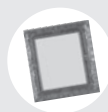

CC DE KERN (15/12) • 'Katanga Busi-

ness' • Een tragikomische film over de economische opbouw van de provincie Katanga in de Democratische Republiek Congo, waarbij er miljarden dollars op het spel staan. De 4 euro die jij voor deze film betaalt zullen deels gaan naar het drinkwaterproject van Plan België.

TRIX (20/12) • The Hickey Underworld

• 2009 is het jaar van de grote doorbraak voor deze Belgische band. Reeds in 2006 wonnen zij Humo's Rock Rally. Dit jaar mogen daar onder andere een debuutalbum, een concert op Rock Werchter en een optreden in Trix aan worden toegevoegd.

KMSKA (t.e.m. 17/01) • Lajos Vajda

en het Hongaarse surrealisme • Voor het eerst werd er in West-Europa een overzichtstentoonstelling georganiseerd van het werk van deze Hongaarse surrealist. Een boeiende tentoonstelling waarin thema's als dictatuur, oorlog en dood een belangrijke rol spelen en een beeld schetsen van het leven tijdens het Hongaarse interbellum.

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Cultuurweb
www.cultuurweb.be

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

De Roma
www.deroma.be

Rataplán
www.rataplánvzw.be

MySpace

levert weer een band op

VOORUIT, MARS MET CUSTOMS

TEKST: YANNICK DEKEUKELAERE • FOTO'S: CUSTOMS

Wellicht zijn ze de beste nieuwe groep van het land. Eerste single 'Rex' stond wekenlang op één in De Afrekening en opvolger 'Justine' lijkt dezelfde richting uit te gaan. Hun debuutalbum 'Enter the Characters' is volgens de vakpers de Belgische plaat van het jaar. "En *dwars* kan maar beter even enthousiast zijn."

Ik reken mezelf tot de snel groeiende fanbasis van Customs. Maar zijn jullie zelf eigenlijk fan van jullie plaat?

KRISTOF UITTEBROEK (Zang, gitaar) Ja, ik weet niet wat mijn collega's denken, maar ik ben nog steeds erg enthousiast.

'Enter the Characters' is jullie debuutalbum. Klinken jullie zoals jullie gehoopt hadden te klinken?

UITTEBROEK Wat ik fijn vind aan deze plaat is dat je echt hoort hoe wij samen klinken. Wat een beetje uitzonderlijk is, is dat ik alle nummers al alleen had gemaakt en dus een idee had van wat voor nummers het zouden worden. Uiteindelijk klinken die nummers helemaal anders omdat niet ik, maar wij met vier die nummers geïnterpreteerd en gespeeld hebben. Vervolgens hebben wij alles samen opgenomen en geproduceerd en nu hoor je echt onze karakters wanneer je het album beluistert.

KINDEREN VAN *THE EIGHTIES*

Is jullie *sound* dan de optelsom van vier keer jullie individuele, muzikale erfenis?

JOAN GOVAERTS (Bass) Ik denk dat onze grootste gemene deler qua muzikale voorkeur wel de jaren tachtig is.

Zijn jullie daar niet te jong voor? Bovendien maakten de vorige groepen waarin jullie speelden helemaal andere muziek.

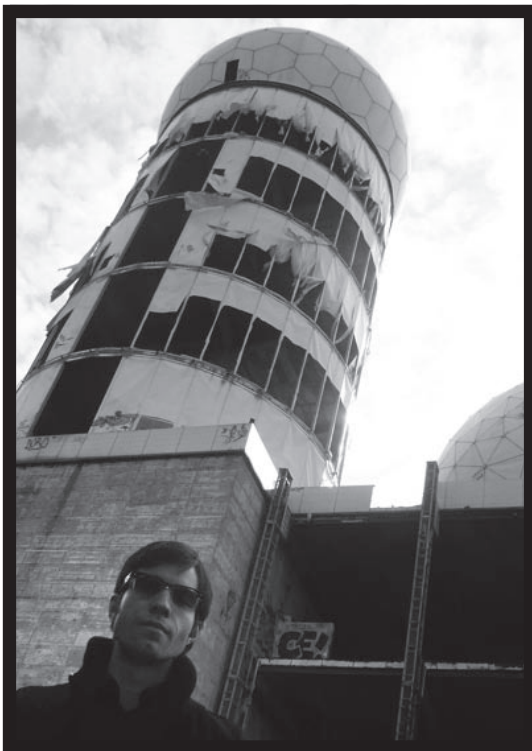
GOVAERTS Inderdaad, maar wij zijn onbewust wel met die jaren tachtig opgegroeid. Mijn oudere broer was toen zestien, zodat ik als achtjarige thuis de hele tijd Fad Gadget en New Order hoorde.

Alex Callier van Hooverphonic heeft de eerste single 'Rex' geproduceert. Hoe zijn jullie bij hem terecht gekomen?

UITTEBROEK Wel, helemaal bij het vroege begin van de band hadden we één nummer klaar: 'Rex'. We wilden stilaan uitkijken naar optredens en daarvoor hadden we een demo nodig. Omdat we allemaal al verschillende watertjes hadden doorzwommen, wilden we het deze keer echt goed aanpakken. Geen amateuristische demo's waar niemand naar luistert. We zouden opnemen in een studio! "Oké," zei iemand, "maar dan moet je ook een producer hebben." Daar hadden wij echter geen geld voor. Bovendien wisten we niet wie we daarvoor konden vragen. Op MySpace vonden we dan Alex Callier, die blijkbaar ook muziek maakt die erg verschilt van Hooverphonic. We hebben toen een mailtje gestuurd en vervolgens een mp3'tje. Hij antwoordde erg enthousiast, nodigde ons bij hem thuis uit en zei in het nummer te geloven. En dat we het in een goede studio moesten opnemen.

'THE WHITE ALBUM'

Jullie wilden dus professioneel te werk gaan. Dat valt ook op:

“
Wij roepen de jeugd op om
meer nonsens te verkopen
”

het album is een weloverwogen product.

JELLE JANSE (Gitaar) Ik ben blij dat je dat zegt, want als je de hoes voor het eerst bekijkt, dan ziet het er heel eenvoudig uit. Nochtans hebben wij weken gediscussieerd over het *art work*.

GOVAERTS We zijn er eigenlijk in geslaagd om met heel weinig middelen een hoogstaand product af te leveren, zowel qua beelden als qua geluid.

UITTEBROEK Veel meer dan andere artiesten die ik apprecieer, zijn wij perfectionisten. Wij zijn niet enkel met de muziek bezig. Het allerbelangrijkste is dat het *art work* iets zegt over onze muziek.

GOVAERTS De basiskleur van het album is ook wit, ondanks onze 'zwartgallige' muzikale invloeden, want onze muziek is helemaal niet zwartgallig.

Dat valt mij ook op: er zit heel veel energie in de plaat, een soort dadendrang. De teksten roepen vaak op om iets te doen.

UITTEBROEK Behalve de muziekstijl is ook de ongelooflijke energie een gemene deler, iets dat ons bindt. Onze 'zwartgalligheid' haalt je uit je zetel.

In 'Talk more nonsense' vernoem je Marinetti. Het nummer roept op om tabula rasa te maken, maar lijkt het idee van een nieuw begin ook onderuit te halen.

UITTEBROEK Dat nummer is een commentaar op jong zijn. Vele jongeren, pakweg twintig jaar oud, zijn aan het studeren en ik vind dat je dan een bepaalde mentaliteit moet hebben, de ambitie om alles van tafel te vegen.

Durven zeggen: "Nu is het aan ons. Wij gaan het helemaal anders doen." Terwijl ik merk dat de meeste jongeren vandaag alles bij hetzelfde willen houden. Zij lijken schrik te hebben om te veel nonsens te verkopen. Het is een oproep.

BERLIN CALLING

We zitten hier op De Nachten. Vanwege *Zwanzig Jahre Mauerfall* is het thema Berlijn, alwaar de clip van 'Justine' is opgenomen. Op de televisietoren na herken je Berlijn niet. Weer een voorbeeld van die drang naar perfectie?

JANSE De regisseur, Joris Rabijns, vond dat de sfeer van het nummer erg paste bij de *drive* van Berlijn, een stad met heel veel jonge mensen. Die sfeer straal je dan ook uit bij de opnames en dat is eigenlijk de enige reden waarom we daar heen zijn

gegaan.

GOVAERTS Die opnames zijn een goed voorbeeld van de eerder genoemde dadendrang. Op zesendertig uur zijn wij naar Berlijn en terug gereden om die clip te filmen.

UITTEBROEK Dat is allemaal niet zo simpel, hoor. Wij zijn buiten Customs ook werkende mensen, maar als de regisseur had gezegd dat Barcelona de perfecte locatie was, dan waren wij naar Barcelona gereden.

Customs is in ieder geval gelanceerd. Waar gaat dat eindigen?

GOVAERTS Wij gaan de plaat nu promoten door veel live te spelen. Begin volgend jaar zouden we graag in het buitenland optreden. Er worden ondertussen ook al veel nieuwe nummers geschreven, dus een tweede plaat zal niet lang op zich laten wachten.

Zijn jullie zenuwachtig voor het optreden vanavond? deSingel is niet bepaald een rock-'n-rolltempel ...

GOVAERTS Het zal wel anders zijn. We spelen namelijk voor een zittend publiek, maar hopelijk kunnen we onze energie zo overbrengen dat de mensen gaan rechtstaan. ■

dwars is op zoek naar LAY-OUTERS

Lay-outer zkt m/v met creatief talent

Beste zwart-witkijker,

We zoeken een zeer gemotiveerde aspirant/expert die tijd en zin heeft om eens per maand *dwars* mee in elkaar te knutselen.

Geen audities, strenge regels, of extreem hoge verwachtingen; de enige vereisten zijn gedrevenheid, een goede omgang met computers (én mensen natuurlijk) en een klein beetje visueel inzicht.

Ben je geïnteresseerd, of wil je meer informatie over deze 'vacature'?
Neem dan contact op met onze verantwoordelijke vormgeving:

sarah.schrauwen@dwars.be

Copyright: Universitas

Kost studeren op de Stadscampus meer
dan op de buitencampussen?

TEKST: FRIE VANDEMEULEBROUCKE • FOTO: JONATHAN DEBEER

DE EXAMENS KOMEN ER WEER AAN, HOPELIJK BENT U REEDS IN HET BEZIT VAN DE NODIGE SYLLABI EN BOEKEN. HET WORDT TROUWENS HOOG TIJD OM DIE EENS UIT DE PLASTIEKVERPAKKING TE HALEN. MAAR HERINNERT U ZICH NOG HOEVEEL GELD U IN OKTOBER AAN AL DAT PAPIER BESTEDDE?

Heel wat studenten van de Stadscampus stellen zich vragen bij de prijzen van hun cursussen. Sommige exemplaren kosten slechts 3 euro, maar voor vele andere, die er niet eens veel dikker uitzien, betaal je al snel 15 euro. Vaak wordt er geklaagd dat dat te duur is, des te meer omdat het gerucht de ronde doet dat cursussen op de buitencampussen stukken goedkoper zijn.

RECTO VERSO

“Dat kan kloppen”, zegt Mireille Smet, verantwoordelijke voor de cursusdienst op campus Drie Eiken en campus Groenenborger. “Op de buitencampussen staat de UA zelf in voor de cursusdienst, terwijl die op de Stadscampus door een privébedrijf, Universitas, georganiseerd wordt. Aangezien de UA met die dienst geen winst wil maken en Universitas wel, is het logisch dat de prijzen op de Stadscampus iets hoger liggen.”

Toch kunnen de cursussen bij Universitas niet overdreven duur zijn. “Een aantal jaar geleden hebben wij afspraken gemaakt met de UA over de prijzen”, verklaart Tom Van Uffelen, manager van Universitas. “Er wordt een vaste bladzijdenprijs gehanteerd, maar er zijn na-

tuurlijk ook verschillende afwerkingsmogelijkheden die de cursuskost beïnvloeden.” Proffen kunnen zelf kiezen of ze hun syllabi liever laten inbinden of niet, al dan niet geperforeerd, en of ze recto of recto verso gedrukt moeten worden. “Vroeger konden proffen ook kiezen tussen wit en gerecycleerd papier. Op vraag van de Bond Beter Leefmileu en de Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen drukken we nu standaard op gerecycleerd papier, tenzij er nadrukkelijk gevraagd is om dat niet te doen”, voegt Van Uffelen daaraan toe. Gerecycleerd papier is wel iets duurder, maar dat wordt volgens hem niet doorgerekend naar de studenten.

PRIJZIG PAPIER?

Vroeger was ook de cursusdienst op de Stadscampus, toen nog Ufsia, in beheer van de universiteit zelf. Maar eind jaren zeventig richtte TEW-student Frank De Smet een eigen bedrijfje op, Universitas, en nam hij na verloop van tijd de cursusdienst van Ufsia over. Ondertussen print en verkoopt Universitas niet alleen cursussen voor de Stadscampus, maar ook voor de Plantijn Hogeschool en drie campussen van de Artesis Hogeschool.

“Natuurlijk zouden wij ook graag de buitencampussen van de UA voor onze rekening nemen”, zegt Van Uffelen. “Er zijn vijf jaar geleden al gesprekken gestart voor een overname, maar we wachten nog een beetje af. Ik denk dat we binnen ongeveer een jaar de gesprekken zullen voorzetten.”

Maar zo'n vaart zal het wellicht niet lopen. “Er zijn in-

“
Aangezien de UA met zijn dienst geen winst wil maken en Universitas wel, is het logisch dat de prijzen op de Stadscampus iets hoger liggen
”

derdaad een tijd geleden gesprekken geweest, maar toen hebben we beslist dat we de cursusdienst in eigen beheer houden”, reageert Mireille Smet. “We hebben bovendien nog maar net plannen gemaakt om in maart nieuwe machines aan te kopen.” Studenten op de buitencampussen kunnen dus gerust zijn, de prijzen voor cursussen zullen niet stijgen.

Voor de studenten op de Stadscampus zal de prijs jammer genoeg ook hetzelfde blijven. Sommigen zullen het oneerlijk vinden, maar die kunnen zich troosten met de gedachte dat ook Universitas afspraken met de UA maakt en geen willekeurige prijzen hanteert. En voordat er misverstanden ontstaan: proffen krijgen noch op de Stadscampus, noch op de buitencampussen een vergoeding voor de verkoop van hun syllabi. Ze kunnen wel een invloed hebben op de uiteindelijke prijs, door voor een goedkope afwerking te kiezen. ■

dwars
wenst U
prettige
feestdagen
&
goede
examens

“Straatmuzikant” is niet zonder A

TEKST: JONATHAN DEBEER • FOTO'S: JONATHAN DEBEER, LAURA MEYVIS (p.16 RECHTS, p. 17 MIDDEN)

Voor een soundtrack bij een bezoek aan 't Stad kan je steeds terecht bij een klein leger zingende barden die je hun kunsten laten horen voor de prijs van een vrije bijdrage. Geen klank zonder beeld, dacht de redactie van *dwars*, en daarom wijden we onze middelste pagina's deze maand aan enkele van de *buskers* die Antwerpen rijk is.

TEKST: JONATHAN DEBEER, LIESELOTTE JOPPEN, ARIADNE VAN DEN BROECK & TOM VINGERHOETS • FOTO: SARAH SCHRAUWEN

De evolutie van het internet

VAN ARPA TOT WEB 3.0

Hip, hip, hoera! Het internet is jarig! *dwars* blaast samen met u de veertig kaarsjes uit. Kan u zich nog een internetloos bestaan indenken? Met gele briefkaarten, ondoorworstelbare encyclopedieën en valven waar de mededelingen handmatig met duimspijkers worden opgeprikt? Vast niet! Daarom trakteert *dwars* viermaal op een maandelijks dossier over deze veertigjarige onmisbare vriend. Deze maand: de evolutie van het web.

In een mum van tijd heeft het internet zich naast het wiel, elektriciteit en de pil in het lijstje van 'belangrijkste uitvindingen aller tijden' genesteld. Dat surfen op het net voor het gewone publiek nog maar een kleine twintig jaar mogelijk is, mag verbazen. Wat vandaag de dag een evidentie is, was dat in 1969 allerminst.

LO ZONDER GIN

Professor Leonard Kleinrock slaagde er op 21 oktober 1969 als eerste in om via een computer op zijn Amerikaanse universiteit verbinding te maken met een computer in het Stanford Research Institute. Om vanaf de ene computer ingelogd te geraken in de andere moest het commando 'LOGIN' worden ingegeven. De L en de O werden probleemloos doorgezonden, bij de G crashte het systeem. LO was dus het legendarische eerste woord op het Arpanet, de voorloper van het internet.

Het Advanced Research Projects Agency (ARPA) van het Amerikaanse ministerie van Defensie had dit netwerk voornamelijk ontwikkeld om economische redenen. De Amerikaanse onderzoeksinstituten en universiteiten konden zo van op afstand elkaars computer gebruiken, wat een pak scheelde in de portemonnee. Al snel sloten verschillende andere Amerikaanse en buitenlandse universiteiten zich op het Arpanetwerk aan. Het internet was geboren.

De belangrijkste verwezenlijking van het Arpanet was de mogelijkheid tot *packet switching*. Vertaal die term gerust letterlijk, want bij *packet switching* worden de bestanden voor het versturen in kleine pakketjes opgesplitst. Via verschillende wegen zoeken deze pakketjes elk een route op het netwerk. Een specifiek mechanisme

in de ontvangende computer knutselt de pakketjes weer mooi samen tot het oorspronkelijke bestand.

HET INTERNET IN KINDERSCHOENEN

In zijn kinderjaren was het internet niet veel meer dan een mailsysteem voor academici en militairen. In 1989 opende deze nieuwe wereld ook zijn deuren voor 'de gewone burger'. De Brit Sir Timothy Berners-Lee en de Belg Robert Calliau stelden hun zogenaamd *hypertext* systeem voor: gebruikers van het internet konden zo hun informatie meteen op het internet plaatsen, zonder dat enige tussenkomst van een centrale administratie vereist was. Het "World Wide Web" was een feit. Al snel volgde de eerste webbrowser, Mosaic genaamd, voor simpele websites die toen niet meer waren dan een opgesmukt tekstdocument. Op die manier vormde het www een statische bron van informatie: gemaakt door enkelingen, gebruikt door velen. Van interactie was nog geen sprake.

E-VOLUTIE

Hoe dankbaar we als kind ook waren voor de onuitputtelijke bron van spreekbeurtmateriaal die het prille internet bood, toch was het wereldwijde web nog lang niet uitgesponnen tot wat het werkelijk kon zijn. Nog voor sommigen hun typemachine hadden ingeruild voor een blits beeldscherm, werd het internet alweer overspoeld door nieuwe ontwikkelingen. Makers en gebruikers leefden zich uit in de virtuele speeltuin van **web 1.0** en creëerden nieuwe mogelijkheden om het internet te benutten. De bedoeling van het hele online gebeuren verschoof: niet alleen het aanbieden van informatie, maar ook (en vooral) het bevorderen van netwerken

en creativiteit aan de hand van interactieve applicaties werd steeds belangrijker. Tim O'Reilly, oprichter en CEO van de uitgever O'Reilly Media, gaf het kind een naam: **web 2.0**. Geen nieuwe versie van het web maar een ander patroon in het gebruik ervan. Voortaan was de eindgebruiker geen passieve ontvanger meer, maar kon hij vanuit z'n bureaustoel mee de *content* van het web bepalen. Deze evolutie hertekende het net tot een

populair platform met een dynamische inhoud en een uitgebalanceerde interactie: top-down informatie werd aangevuld met een bottom-up structuur die het evenwicht tussen maker en gebruiker bevorderde.

VIRTUELE VRIENDJES

De *user-generated content* die hieruit ontsproot, vinden we overal op het net in verschillende gedaanten terug. Een populaire webtoepassing is bijvoorbeeld de weblog: een virtueel dagboek, zij het dan een tikkeltje minder geheim. Het aantal internetgebruikers nam pas echt een hoge vlucht toen nieuwe sociale software zijn intrede deed: MySpace, Flickr, YouTube en Facebook zijn voortaan vaste items in de favorietenlijst van elke internetgebruiker. Ook Wikipedia blijft tot op vandaag goed scoren en heeft grootmoeders 24-delige encyclopedie intussen voorgoed naar de zolder verbannen. De technologie pikte maar al te graag op de nieuwe evoluties in. Breedband en mobiel internet zwengelden het up- en downloaden van multimediamateriaal pijlsnel aan.

TEGEN DISCRIMINATIE VAN DUMMIES

Onontbeerlijk voor een fenomeen als het sociale internet is laagdrempeligheid. Te complexe software zou de informaticaleek meedogenloos afschermen van de digitale wereld. Daarom zijn web 2.0-diensten gebaseerd op gebruiksvriendelijke interfaces. Noem het de emancipatie van de gebruiker. Bovendien staan internettoepassingen los van eender welk besturingssysteem waardoor ze overal en door iedereen gebruikt kunnen worden. Door de verhoogde connectiviteit stijgt ook de waarde van elke byte die het digitale universum wordt ingestuurd. De ontsluiting van het internet maakt immers

kers wereldwijd Facebook bezocht. Vorig jaar was dit nog maar 17%. Nog even en Facebook kan beschouwd worden als het derde grootste land ter wereld.

Sociale netwerksites zijn niet alleen de nieuwste trend, ze veranderen ook het internetlandschap. Zo ondervond de Engelse televisiezender Channel 4 dat je bedroeven-de kijkcijfers kan opkrikken door de volledige uitzendingen niet op de eigen website, maar op YouTube aan te bieden. Naast de wedijver tussen het internet en de traditionele media is er dus ook een competitie ontstaan waarbij sociale websites het opnemen tegen de *destination* website, de website van het eigen bedrijf. Deze evolutie is ook Google niet ontgaan. De zoekmachine heeft reeds alle tools in huis om Facebook van zijn troon te stoten. Zo zijn er Gmail, Blogger, Google Profile, Picasa in combinatie met Google Fotoalbums en uiteraard het enorme aantal gegevens dat Google de voorbije jaren over elke gebruiker heeft verzameld.

Ook de koppeling van sociale netwerksites aan gewone internetpagina's geeft het web een nieuwe dimensie. Via Facebook Connect kan je bijvoorbeeld op een gewone website inloggen met behulp van je Facebookaccount. Registratie wordt dus overbodig en de inhoud van de site wordt aangepast aan jouw profiel. Een mooi voorbeeld hiervan is de lanceringscampagne van het spel Prototype (test het zelf op: www.prototype-experience.com). Log in met Facebook Connect en de trailer wordt wel heel gepersonaliseerd... Een andere onmisbare drijfveer van het sociale web is Google Sidewiki. Deze tool vormt een deel van de Google Toolbar en is een zijbalk in de browser waarin de gebruiker naast elke pagina op het internet zijn opmerkingen kan delen met anderen.

EEN WEB MET EEN IQ

Where does it go from here? We zijn nog niet gekomen van de hype rond web 2.0 en de volgende versie staat al voor de deur. Over wat **web 3.0** ons zal brengen is het voorlopig nog koffiedik kijken. Verschillende stemmen spreken echter al over een "slimmer web", een "semantisch web". Wat betekent dit?

Neem bijvoorbeeld de krantenkop: "Het is vijf voor twaalf voor het algemeen rookverbod in café's". Van- daag leest je browser deze zin zonder de betekenis te vatten. Hoogstens kan hij reageren op enkele woorden en ze als zoektermen gebruiken. Een semantisch web deelt deze zin op en wijst betekenis toe aan de woorden. "Café" wordt een plaatsbepaling, "algemeen rookverbod" krijgt de waarde van de wettekst die de browser eraan koppelt en "vijf voor twaalf" wordt aangeduid als metafoor. De zin wordt een geheel van betekenisvolle termen en tussen deze betekenissen wordt een band gelegd op een manier die voor de computer zinvol is. Wanneer het hele internet op deze wijze werkt, vervallen zelfs de limieten die talen ons nu opleggen.

Door allerlei *web content* te *taggen* zijn de eerste verbanden tussen verschillende woorden al gelegd. Microsoft en andere internetgiganten hebben zich ten volle toegelegd op het uitwerken van deze volgende stap in de evolutie van het wereldwijde web. De grote veranderingen zijn voorlopig nog toekomstmuziek. Toch verschijnen er hier en daar al enkele toepassingen die ons een glimp doen opvangen van wat werkelijkheid kan worden. Zo is er Wolfram Alpha, een zoekmachine die hoopt ooit de leiderspositie van Google te kunnen overnemen door het zoeken op een heel andere manier te

benaderen. Aan Wolfram Alpha kan je immers gewoon een vraag stellen en moet je niet langer op trefwoorden zoeken; dit heet in het jargon dan ook 'question answering'. In plaats van websites aan te bieden die antwoorden bevatten op je vraag, probeert Wolfram Alpha zelf een antwoord te genereren. Zoek maar eens de populatie van Antwerpen op. Naast een grafiek over het verloop in de tijd krijg je ook het bevolkingsaantal van nabijgelegen steden.

En wat na het web 3.0? Andere mogelijke evoluties zijn de overschakeling naar een driedimensionaal netwerk, de creatie van een artificiële intelligentie of zelfs één grote fusie van alle communicatiemediën. Er valt binnenkort dus nog heel wat te ontdekken in de wondere wereld van het web. In tussentijd hebben we in ieder geval voldoende digitale speeltjes waar men vroeger enkel kon van dromen.

Volgende keer in *dwars*: deel 2 van het dossier, over internet en privacy. ■

Met dank aan de Adnerds: www.adnerds.be.

Eigen ^{eerst} gelijk

FOLKER DEBUSSCHER

Het Vlaams Academisch Bibliografisch Bestand

Onze vorige minister van Onderwijs, Frank Vandenbroucke, voerde een financieringsmodel in voor het hoger onderwijs dat gebaseerd was op het aantal publicaties en in welke wetenschappelijke tijdschriften die verschenen. Dat was niet naar de zin van vele menswetenschappers. Zij hadden opgemerkt dat de (best betalende) A1-tijdschriften voornamelijk Engelstalig en niet heel menswetenschappelijk zijn. Nu probeert de Vlaamse Interuniversitaire Raad daar een mouw aan te passen met het Vlaams Academisch Bibliografisch Bestand, een *what's hot (and gets you paid) and what's not (and doesn't)* van de menswetenschappelijke publicaties. Hoewel deze lijst, opgesteld door een werkgroep van Vlaamse professoren, nog met één been in de planningsfase zit, lijken dezelfde kritieken opnieuw de kop op te steken. *dwards* luisterde mee.

Ondergesneeuwd

In onze 21ste eeuw is onderzoek ook een kwestie van heel veel kortetermijncontracten, doctoraatsbeurzen e.d., concurrentieel vergeven uit magere budgetjes. De betrokken commissies moeten dus – minstens voor een eerste selectie – kunnen wegen en tellen. Omdat menswetenschappers in erg diverse kanalen plegen te publiceren, die moeilijk in botte cijfers te ijken zijn, is daar ongeveer alles op tegen. Er is alleen, in de praktijk, geen andere weg. Churchill zei dat de democratie het slechtste politieke systeem was, met uitzondering van alle andere. In die zin ben ik wel vóór de VABB.

Alleen is het, omdat iedereen zo veel mogelijk wil binnenhalen en zijn onderzoeksgedrag dus op dit soort wegingen gaat afstemmen, allesbehalve denkbeeldig dat wat nu ondergewarderd wordt, mettertijd ook ondergesneeuwd raakt of zelfs verdwijnt. Er zijn de voorbije jaren kleine veldslagen geleverd om te vermijden dat voortaan alleen Engelstalige publicaties zouden meetellen; op dit moment ziet het er gelukkig naar uit (voorzichtigheid blijft geboden) dat

we meertalig zullen 'mogen' blijven en dat ook het Nederlands een bescheiden plek onder de academische zon zal kunnen bewaren.

Anderzijds horen menswetenschappers niet alleen voor hooggeleerde collega's te schrijven, maar ook voor een breder publiek. Ik hoop alleszins dat mijn (oud-)studenten bij tijd en wijle zin zullen hebben in toegankelijke info over recente ontwikkelingen in de literatuur, of over auteurs die ze graag lezen. Het is dan ook bijzonder jammer dat vulgarisatie (het woord zelf is al ongelukkig) in de meeste rankings die nu circuleren eerder laag ingeschat wordt: de collega's die de drafts schrijven vergeten kennelijk graag dat Academia, bij alle onmisbare internationalisering, even dringende plichten heeft op het thuisfront. Als we publicaties voor dat circuit als tweederangs gaan beschouwen, gaan alleen tweederangs figuren er zich nog mee inlaten – en worden mijn oud-studenten ondermaats bediend.

Paul Pelckmans, Departement Letterkunde, Universiteit Antwerpen

Met de riemen die we hebben

We leven in tijden van *anglobalisering*, groeifundamentalisme en geïnstitutionaliseerd wantrouwen (of kwaliteitszorg), en dat heeft ook gevolgen voor de overheidsfinanciering van het wetenschappelijke onderzoek. Het VABB-SHW geeft de sociale en humane wetenschappen een kans om aan te tonen dat ook onderzoek dat niet opgelijst wordt in de diverse databanken van het Institute for Scientific Information (een filiaal van het beursgenoteerde bedrijf Thomson Reuters), en zelfs onderzoek dat — *I kid you not* — niet eens in het Engels gepubliceerd is, van zeer hoge kwaliteit kan zijn en ook zo erkend moet worden in de outputfinanciering voor de Bijzondere Onderzoeksfondsen. Voor de vele volgingen van de Cultus van Calimero in vooral de alfawetenschappen lijkt die kans al op voorhand verkeken en is het wat lachwekkend genaamde “Gezaghebbend Panel” dat het VABB moet samenstellen niet meer dan een clubje naïeve excuustruzen of collaborateurs dat de schone schijn moet ophouden terwijl het

echte geld al lang versluisd is naar de *big business* betawetenschappen. Toegegeven: de helft van de publicatieoutputcomponent in de BOF-verdeelsleutel gaat naar door ISI geturfde citaties van werk van Vlaamse wetenschappers en daar komen de alfa-en gammawetenschappen niet voldoende aan hun trekken; en van de andere helft, die voor eigenlijke publicaties is bestemd, wordt ook 85% voorbehouden voor artikels in ISI-tijdschriften. Maar eens het VABB er is, kan berekend worden of de resterende 15% (2,625% van de BOF-middelen) een correcte inschatting is van het wetenschappelijke werk waar ISI geen tijd voor heeft want geen geld voor krijgt, en afhankelijk van de uitkomst van die berekening kan ook de royale voorafname op citaties ter discussie worden gesteld. Als we de botte bibliometrie willen bijsturen is het beter te analyseren dan te jeremiëren.

Ortwin de Graef, Departement Letterkunde, Katholieke Universiteit Leuven

DOOR AMBER DANIËLS & YANNICK DEKEUKELAERE

‘De grensganger’

Nu het 20 jaar geleden is dat de Muur viel, wordt er met publicaties over het IJzeren Gordijn naar ons hoofd gegooid. Johan de Boose was de viering echter te vlug af, want al in 2006 bracht hij ‘De grensganger’ op de markt. Het boek is een verslag van zijn project dat twee jaar in beslag nam: een reis langs de restanten van het Duitse IJzeren Gordijn. Wie het boek leest en oprecht geïnteresseerd is in de geschiedenis van het IJzeren Gordijn, krijgt zin om hetzelfde traject af te leggen. Op zijn reis in het grensgebied ontmoet de auteur een aantal zeer verschillende mensen, zowel gewone burgers als grenswachters die destijds het schietbevel moesten gehoorzamen. Dankzij de verschillende ideeën van deze mensen, krijg je een heel uiteenlopend beeld van de huidige situatie. Met in het bijzonder verdeelde meningen over wanneer het nu juist beter was, met of zonder Muur. De lezer moet zich af en toe door saaie passages of (toevallige) poëtische uitbarstingen worstelen, maar wie echt gebeten is door dit onderwerp, blijft dat tot het einde.

Write Now!

Voor de tiende maal al vindt Write Now! plaats. Write Now! is met vijftien voorronden in Nederland, drie in Vlaanderen en een finaleweekend in Rotterdam, de belangrijkste schrijfwedstrijd voor jongeren in het Nederlandse taalgebied. De winnaars van de voorronden en het finaleweekend worden overspoeld met prijzen, waaronder een laptop t.w.v. € 1.500 of een unieke publicatie in Dagblad De Pers. Bovendien is al vaak gebleken dat deelname aan Write Now! hét begin kan zijn van een literaire carrière. Teksten inzenden doe je voor 15 februari. De Antwerpse prijsuitreiking gaat door op 8 mei in het Zuiderpershuis. Meer info op www.writenow.nu.

Voor een extra recensie in telegramstijl, kijk op onze website: www.dwars.be

IEDEREEN NEDERLANDSTALIG?

GEEN TAAL = GEEN KANSEN

TEKST: LAURA MEYVIS • FOTO'S: LAURA MEYVIS (p.25 RECHTS) & SARAH SCHRAUWEN

Wie in Vlaanderen vooruit wil, moet het Nederlands machtig zijn. Voor de meesten van ons, oudgedienden van het Belgisch schoolsysteem, is dit een evidentie. Het Huis van het Nederlands is het centraal coördinatiecentrum van Nederlands als Tweede taal, dat ervoor zorgt dat ook mensen die nog geen basis hebben, doorverwezen worden naar een cursus Nederlands op maat. Maar of men dan ook daadwerkelijk les kan volgen, dat is nog maar de vraag.

Het Huis van het Nederlands heeft in Vlaanderen acht afdelingen. Bij de Antwerpse divisie alleen al komen op jaarbasis zo'n 12.000 mensen aanklop-

pen. Meestal werden zij vanuit een bepaalde instantie (VDAB, OCMW, inburgeringsprocedure)

“
De overheid gebruikt de taal als
uitsluitingsmechanisme
”

doorverwezen, maar ook vrijwilligers dienen zich aan. In het Huis van het Nederlands wordt geen les

gegeven, maar men bepaalt er via tests en een gesprek wat voor opleiding er het best past bij elke persoon. Laaggeschoolden die moeite hebben met lezen of schrijven kunnen terecht bij de Centra voor Basiseducatie (Open School). Mensen die wel al een zekere mate van onderwijs genoten hebben, krijgen een plaats in de Centra voor Volwassenenonderwijs (CVO), en hooggeschoolden vinden een plaats bij Linguapolis, het talentcentrum van de UA.

WACHTLIJSTEN

Dat is tenminste de bedoeling. “In de realiteit verloopt het hele proces wat minder vlotjes”, aldus Frieke Van

Zundert, verantwoordelijke voor de Antwerpse tak van het Huis van het Nederlands. “In Vlaanderen zitten elk jaar zo’n 18.000 mensen in een regularisatieprocedure. Meer dan de helft van deze mensen komen in Antwerpen terecht.” Het concrete gevolg is dat de cursussen Nederlands in heel de stad overvol zitten, met wachtlijsten die oplopen tot 2.500 bij de Open

School en 2.000 bij de CVO. Van al die mensen kan een groot deel wel al starten in het eerste kwartaal van 2010, maar alle leergierigen die zich nu nog aanbieden komen ten vroegste in september aan de beurt.

GETOUWTREK

De reden voor dit tekort aan cursusplaatsen is een klassieker: er zijn te weinig middelen. Sinds september van dit jaar zijn er gesprekken aan de gang, maar voorlopig is er nog niet veel resultaat te merken van het politieke getouwtrek tussen de diensten Inburgering, Onderwijs en de Federale regering. Een schande, vindt Van Zundert. “Van bovenaf wordt aan de mensen opgelegd dat men Nederlands moet kunnen indien men tot Belg geregulariseerd wil worden. Wie de taal niet spreekt, krijgt in België geen kansen. Op deze manier gebruikt de overheid de taal als speerpunt en als uitsluitingsmechanisme, want hun aanbod in cursussen is niet navenant.”

TE DUUR

Voor Linguapolis is Van Zundert wat milder. De cursussen die daar worden aangeboden worden deels gefinancierd door de universiteit zelf, maar de rest van de kosten worden op de cursisten verhaald. De overheid komt er verder niet tussen, wat maakt dat de cursussen bij Linguapolis meer dan zeven maal zo duur zijn als die bij de CVO. “Het is dan ook normaal

dat de UA eerst en vooral wil investeren in haar eigen studenten”, zegt van Zundert. “Helaas zal ook deze tegemoetkoming te duur zijn voor de overheid, als er nu al geen geld is om de wachtlijsten weg te werken.” Of Van Zundert, ten slotte, goede hoop heeft dat de nieuwe minister van Onderwijs het tij zal kunnen keren? “Daar heb ik grote twijfels bij.” ■

Frieke Van Zundert

Songs on the Mahabharata

De visuele oorlog van theater De Spiegel

Ver weg van de bewoonde wereld, in een leegstaande roestige loods op het Zuid, bevinden zich drie muzikanten, een acteur en een visueel manipulator. De vijf leden van een rockband met slechts één gemene deler: de Mahabharata, het op één na grootste epos uit de literaire wereldgeschiedenis en de hoeksteen van het Hindoeïsme. Op een dag besluit de zanger van de groep echter uit de groep te stappen. Hij zal eerst zijn eigen oorlog moeten uitvechten, voordat hij de grote strijd van het leven aan kan.

Voor de nieuwe productie van theater De Spiegel deed artistiek leider Karel van Ransbeeck een beroep op muzikant en componist Stefan Wellens en acteur en auteur Jo Jochems. Vanuit het niets maakten zij deze theater/muziekvoorstelling en bewerkten zij de Mahabharata tot een combinatie van vlijmscherpe rock en suggestieve *spoken word*. *dwars* woonde een repetitie bij en sprak met de makers.

De titel van jullie stuk zal niet direct bij iedereen een lamp doen branden. Waarom kozen jullie voor deze oeroude tekst met een onuitsprekbare naam?

STEFAN WELLENS Ik ben altijd al gefascineerd geweest door de Mahabharata. Ik leerde het verhaal als zesjarig kind kennen via de verfilming van Peter Brook (*'The Mahabharata' uit 1989, nvdr.*), sindsdien heb ik er altijd al eens iets mee willen doen. Toen Karel me een tijd geleden vroeg of ik wilde meewerken aan een nieuwe voorstelling voor De Spiegel heb ik het weer uit de kast gehaald.

'Songs on the Mahabharata' combineert gesproken tekstfragmenten met vlijmscherpe rockmuziek. Waarom precies dit

muziekgenre?

KAREL VAN RANSBEECK Een enorme tekst als de Mahabharata is niet in één verhaallijn te vatten, je moet er steeds kleine stukjes uithalen en die herwerken. Met rocksongs is dat hetzelfde. Het zijn steeds kleine verhaaltjes die één groot geheel vormen. Daarom willen we ook benadrukken dat het hier wel degelijk om 'songs' gaat. Bovendien hebben de rockmuzikanten van vandaag een soort goddelijke status. Ze worden op een voetstuk geplaatst, maar kunnen ook heel diep vallen. Deze wisselwerking tussen de goddelijke diepgang en het concreet menselijke zit ook in de Mahabharata.

Goed, maar horen we behalve snoeiharde gitaren ook niet af en toe een zangerige sitar en worden we als toeschouwer toch meegevoerd naar het dromerige India?

WELLENS Nee, absoluut niet. Deze voorstelling heeft absoluut niets Indisch, dat is ook nooit onze bedoeling geweest. Wat wij willen brengen is een Westerse interpretatie van dit epos, die zo dicht mogelijk bij ons zelf staat. We willen de voorstelling vooral eerlijk houden en niet proberen te begrijpen wat te ver van onze leefwereld staat. Er zitten bijvoorbeeld ook helemaal geen Indische elementen in de muziek die je te horen krijgt. Het komt allemaal vanuit onszelf.

LEREN RELATIVEREN

De Mahabharata telt achttien boeken en is zeven keer zo lang als de Homerische epen. Hoe is het mogelijk om zoiets gigantisch in één uurtje samen te vatten?

JO JOCHEMS Wij gingen in de tekst vooral op zoek naar de menselijke momenten waarmee we onszelf konden identificeren. Dit waren vooral de momenten van twijfel, waarin de held beseft dat het allemaal niet meer zal lukken vandaag. Dat er eerst ergens anders een oorlog zal moeten worden uitgevochten, voor hij aan iets nieuws kan beginnen. Het is met name deze innerlijke strijd van de mens die ons bezighield. Daar hebben wij onze voorstelling op gebaseerd.

In jullie informatiefolder staat nadrukkelijk vermeld dat deze voorstelling geen 'West meets East' maar eerder een 'West reads East' beoogt. Is er iets dat wij van de Oosterse cultuur kunnen leren?

VAN RANSBEECK Nog meer dan in het Westen baseert men zich in het Oosten op het zogenaamde spiraalvormig ►

denken. De mens denkt in cirkels die elkaar opvolgen. In het Westen is er hierbij echter sprake van een voortdurende neerwaartse beweging. Wanneer ons Westerlingen iets tegenzit, beschouwen we dat als een nadeel. In Oosterse culturen begrijpt men echter dat er eerst iets moet worden afgebroken, voordat er iets nieuws kan worden gebouwd. Ieder mens moet zijn eigen oorlog vechten, dat is iets waar je niet aan ontkomt. Bovendien moet men in het Westen leren te relativiseren en zich niet langer te focussen op één punt. De Mahabharata doet dit perfect. Er bestaan geen goede of slechte personages. Deze veelzijdigheid gaat in tegen het detaillistische en rechtlijnige denken van de Westerling.

PARAPLU'S EN FLEECEDEKENTJES

In jullie voorstelling staat er echter maar één acteur op het podium, weliswaar begeleid door een visueel manipulator. Valt deze enorme veelzijdigheid het beste samen te vatten in één enkele persoon?

JOCHEMS Eigenlijk zijn de personages in de Mahabharata ook geen echte personages. Ze wisselen elkaar voortdurend af en komen daardoor nooit volledig tot

ontwikkeling. Het is vooral de innerlijke strijd van deze zogenaamde 'frontman' die wij wilden veruitwendigen. Dit is dan ook wat je te zien krijgt, de innerlijke strijd van één man. We hebben er ook bewust voor gekozen geen verteller in te voeren, het is de bedoeling dat het publiek zelf een verhaal construeert aan de hand van wat het ziet en hoort.

Een dergelijk multidisciplinair project is eigen aan de produc-

Recensie

De locatie blijkt inderdaad een grote bijdrage te leveren aan de sfeer die wordt neergezet in het stuk. De acteur start, al voortbewegend door de ruimte, zijn monoloog. De visueel manipulator rolt rondom de acteur een object voort. Het object weerspiegelt de strijd die de acteur/zanger van de band moet voeren om verder te kunnen.

Al snel wordt de monoloog aangevuld met sterke gitaarriffs en strakke ritmes van de band, waardoor een samenspel tussen beiden ontstaat. De muzikanten beginnen zich in het stuk te mengen en lopen door de ruimte rond de acteur en de visueel manipulator. Terwijl de objecten, waar iedereen zich tussen beweegt, over de grond worden gerold en door de lucht vliegen, ontstaat er een samenspel van muziek, *spoken word* en beeld. Hierdoor wordt het heel dynamisch, wat het leuk en boeiend maakt om naar te kijken. Het publiek wordt rondom de toneelruimte langs de zijanten van de loods opgesteld, waardoor het er optimaal bij betrokken wordt. Je kunt je als toeschouwer wellicht identificeren met het stuk; iedereen heeft namelijk weleens twijfels of stagneert op een bepaald punt en moet daarom soms een strijd leveren om verder te komen. Dit thema, dat door de acteur neergezet wordt, afgewisseld met vlijmscherpe rockmuziek, zorgt ervoor dat deze voorstelling een breed publiek aanspreekt.

Een ware sensatie met andere woorden, waar je als publiek in meegesleurd wordt. Het enthousiasme tijdens de repetities belooft veel goeds. Dus trek een lekker dikke trui aan en laat je verrassen door dit visuele concert over oorlog en twijfel.

ties van De Spiegel?

VAN RANSBEECK Absoluut. Muziek, tekst en beelden zijn altijd onderdeel van onze producties. In tegenstelling tot andere gezelschappen hebben we echter wel steeds een ander publiek voor ogen. Deze voorstelling is toevallig bedoeld voor volwassenen en jongeren, maar we maakten ook al producties voor hele jonge kinderen. Muziek blijft echter altijd een centrale rol spelen.

Tot slot: Jullie stuk gaat in november in première en alle voorstellingen zijn 's avonds gepland. Was het niet veel verstandiger om te kiezen voor een verwarmde, waterdichte en comfortabele theaterzaal?

WELLENS Wij willen onze toeschouwers confronteren met de imperfectie, zoals die ook in onze voorstelling getoond wordt. Een rockheld als Bono lijkt perfect, maar hij zal op een dag misschien beseffen dat hij eerst een paar andere nummers zal moeten spelen. Deze imperfectie willen wij de mensen tonen. Dat was akoestisch gezien zeker niet de meest praktische keuze, maar het past perfect bij het karakter van het stuk.

VAN RANSBEECK Bovendien zijn er mensen die dagelijks in zulke omstandigheden moeten overleven en je ziet, het is niet onmogelijk, het staat alleen iets verder van wat wij in het Westen gewend zijn. De loods is trouwens ook echt een deel van de voorstelling, dit is ons decor. We gaan geen zwarte doeken ophangen om de dingen mooier te maken dan ze zijn. Voor de voorstellingen hebben we bovendien paraplu's en fleecedekentjes voorzien. Verder is het allemaal nieuw, ook voor ons, dat houdt het spannend. ■

'Songs on the Mahabharata' is vanaf 26 november t.e.m. 11 december te zien in een leegstaande loods te Scheld'apen. Ga voor tickets en info naar www.despiegel.com.

WHO NEEDS BATMAN?

TEKST: JENTE OTTENBURGHES

Ik wandel langzaam naar de deur van een klein café, op het uithangbord lacht een Joker mij toe. Café The Joker, hier moet ik zijn. Terwijl ik mijn jas uitdoe, begeef ik me naar de toog. Achter mij herken ik meteen enkele Nederlandse komieken, die mijn lachspieren vanavond zullen trainen. “Ik ben hier al van 13 uur aan het zuipen”, foertert Nigel Williams als iemand hem wat te drinken aanbiedt, waarop hij de bar beneveld uit strompelt. Welkom in café The Joker.

Het leven van een student is niet altijd rozengeur en maneschijn: examens, projecten, katers, enzovoort. Dankzij de cultuurcheques vinden velen al de weg naar ontspanning in theaters of de cinema. Maar voor zij die houden van stand-up comedy is het meestal moeilijk om een voorstelling bij te wonen, omdat de tickets vliegensvlug de deur uitfladderen. Het alternatief heet café The Joker. Elke zondag- en woensdagavond wordt hier naast pintjes en Duvels, stand-up comedy geserveerd. Voor slechts 4 euro kan u een hele avond genieten van allerlei comedians. Gevestigde waarden, zoals Thomas

Smith, Alex Agnew en Adriaan Van den Hoof, proberen er hun nieuw materiaal uit en geven het beste van zichzelf. Maar ook opkomende talenten zoals Xander de Rycke en Jeroen Leenders krijgen in The Joker de kans om zich te bewijzen. Daarnaast hebben ook comedians buiten België de weg naar de Kleine Markt 16 reeds gevonden: Nederlanders Bram van de Velde en Chris van den Eynde proberen het Belgische publiek meermaals te doen schuddebuiken van het lachen. Zelfs van over het kanaal komen de moppentappers aangezwoomen, Neville Raven bijvoorbeeld.

Verwacht hier echter niet van elke comedian een optreden dat de geschiedenis in zal gaan. Sommige comedians vatten hun optreden eerder op als een try-out, die bijgevolg steeds zowel kan meevallen als teleurstellen. Of zoals Bram van de Velde aangaf tijdens zijn performance: “Ik was eens een keer in Antwerpen toen het hevig begon te regenen. Ik stapte een winkel binnen en kocht me een paraplu voor 4 euro. Ik kwam buiten en de wind blies hem meteen kapot. Dat zijn ook 4 euro slecht besteed.” De kans op zo’n tegenvaller is gelukkig erg klein. En mocht een performance dan toch tegenvallen,

dan is er nog altijd de uitbater, Fokke van der Meulen, om de sfeer te doen omslaan. Deze Nederlander, bekend als de man van de gadgets tijdens de Andy Show op 2BE, runt niet alleen het café, maar speelt zelfs af en toe voor MC (*Master of Ceremony, een term overgenomen uit de rapwereld, nvdr.*). Dat Fokke hier tijd voor heeft, dankt hij vooral aan de barvrouwen, die de toeschouwers voorzien van de nodige brandstoffen om de avond heelhuids door te komen.

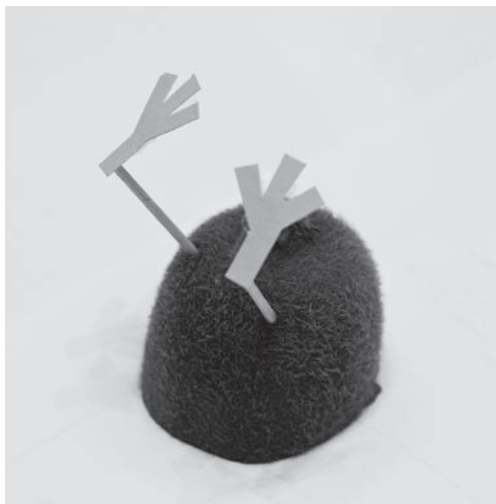
Het zijn echter niet alleen one-manshows die de avonden vullen: bij tijd en wijle slaan enkele comedians de handen in elkaar voor een improavond. In echte Lama’s-stijl verwennen de improvisatoren het publiek, dat vaak betrokken wordt bij de show. Van ongelooflijk flauwe woordspelingen (een zelfreizende bloem) tot clevere grappen, na anderhalf uur humor kunnen de pijnlijke kaakspieren afgekoeld worden met een frisse pint. Lachen is gezond, en zeker als je het kan doen in een gezellig café in de Antwerpse binnenstad. ■

Café The Joker, Kleine Markt 16 te Antwerpen.

Elke zondag- en woensdagavond comedy voor slechts 4 euro.

Woord & Beeld

Elke foto beeldt een **vogel** uit. Schrijf de naam in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakjes vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

OPLOSSING DWARS 55: BLACK RUSSIAN

B **L** **A** **C** **K** **R** **U** **S** **S** **I** **A** **N**

Tequila Sunrise
Screwdriver

Molotov

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques:
Dennis De Borger

FOTO'S: JONATHAN DEBEER

Stuur je oplossing samen met je studiejaar en -richting en rolnummer naar contact@dwars.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een boekje weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

RESEARCH MONTHLY

>>>>> JANGOJIM.BLOGSPOT.COM - 2009 - DOOR JANGOJIM

NA JAREN ONDERZOEK
IS CHEF "Le COG" ERIN
GESLAAGD HET LEKKERSTE
GERECHT TER WERELD UIT
TE VINDEN.

MAAR ONZE GEILE GAS-
TRONOOM "VICTOR" HAD
DIT ER GRAAG VOOR OVER

VANAF DE 1e HAP
PROEF JE 5 SEC.
ULTIEME EXTASE

HELAAS IS HET GERECHT
INSTANT KANKER
EN STERF JE NA DIE
5 SECONDEN.

dwars luistert naar...

'Meet Me on the Equinox' van Death Cab for Cutie.

Waarschijnlijk het enige goeie dat de nieuwe 'Twilight' film heeft voortgebracht. (Folker Debusscher)

'If The Lights Go Out' van Katie Melua. Omdat weinig liedjes over nucleaire dreiging meezingers zijn. (Ariadne Van den Broeck)

'Pencil full of lead' van Paolo Nutini. Luister maar eens en dan snap je waarom! (Laura Meyvis)

'Mirador' van Efterklang. Omdat ik nog altijd onder de indruk ben van hun optreden op De Nachten. (Frie Vandemeulebroucke)

'Wherever I lay my hat' van Marvin Gaye. Omdat het waar is; zetels, slaapzakken of in een bed. Zolang ik maar gewoon kan slapen. (Floris Geerts)

'Sad Man's Tongue' van Volbeat. Deense metal ontmoet Elvis en Johnny Cash. (Jente Ottenburghs)

'Pink Cadillac' van Bruce Springsteen. 'Cause I wonder what it feels like in the back of your pink Cadillac. (Hannelore De Porte)

'Tonight We All Stand Out' van Customs. Ik heb die groep geïnterviewd en het bleken vier sympathieke knullen te zijn. Vandaar. En omwille van de muziek in combinatie met de tekst. (Yannick Dekeukelaere)

'Ship Song' van Nick Cave en PJ Harvey. Een stel prachtige stemmen en een kippenveldmoment. (Lieselotte Joppen)

Io vivat io vivat... Nadat meer dan 160, veelal buitenlandse, studenten van ESN praeses Jonathan en cantor Steven een snelcursus cantusterminologie hadden gekregen, weerklonk dit legendarische cantuslied uit vele studentenkelen. Aanvankelijk wat schuchter, al snel uit volle borst. Zo was de toon voor een uitbundig avondje zingen, drinken en amusement meteen gezet. Dat de term Silentium niet door iedereen begrepen werd, werd door de vingers gezien. Stiekeme en minder stiekeme plassers werden wel ludiek bestraft: met extra bier, te drinken uit een papfles of een condoom. Drie tempussen en vele liters bier later was het overduidelijk dat ook buitenlandse studenten deze oer-Vlaamse studententraditie (en elkaar) wel konden smaken. Daar drinken we op. *Prosit Senior, Prosit Corona, ad fundum!*